

Fill de Bilbao, l'Antonio Pinedo s'ha mogut per diverses comunitats del nord d'Espanya: "Vaig estudiar arquitectura tècnica a La Corunya i em vaig traslladar a Catalunya per fer arquitectura superior, amb la idea de després tornar al meu lloc d'origen. Però ja fa vint-i-dos anys queestic establert aquí, a Vilafranca del Penedès". I allí viu amb la seva dona, la Rosa Maria, i les seves dues filles, la Idoia i la Nerea.

"A partir dels dotze anys ja tenia clar que el meu futur era l'arquitectura, malgrat que escollir aquests estudis representés deixar la meva terra i separar-me de la mare pocs anys després de la mort del pare". Reconeix que el fet de no comptar amb "una tradició familiar en el món de la construcció" va dificultar els seus inicis: "Tan bon punt vaig obtenir el meu primer títol, em vaig posar a treballar. Quan finalment vaig acabar la carrera, tenia ja onze anys d'experiència, un bagatge important que em va servir per establir-me posteriorment pel meu compte i començar a rebre alguns encàrrecs".

Uns encàrrecs per a una terra molt pròspera: "Inicialment el sector del vi i del cava era el motor del Penedès, però ja fa uns quants anys que la indústria constitueix un valor essencial en l'economia de la comarca". No és d'estranyar, doncs, que el nostre protagonista estigui familiaritzat amb el disseny de naus industrials, que considera "molt engrescador": "Els promotors i els industrials comencen a ser conscients de la importància arquitectònica que tenen els seus edificis, perquè simbolitzen la imatge que la seva empresa vol transmetre a l'exterior".

I això també s'aplica al sector del cava, on el nostre interlocutor ha fet "petites intervencions": "Als anys vuitanta aquestes firmes repetien constantment el mateix model de nau. De mica en mica però, el petit cavista va anar entenent que havia de diferenciar el seu producte, no només amb la imatge de l'ampolla sinó també amb la de la cava, que és allò que veu el conductor des de la carretera. Aquí es detecta la influència de les grans marques, les instal·lacions de les quals han estat dissenyades per arquitectes. Ha costat, però, que les em preses s'adonessin de la necessitat d'integrar l'arquitectura en el seu procés de producció. Aquest fenomen no s'ha produït de la mateixa manera en tota la península: és a Catalunya on la preocupació per l'estètica ha crescut més en els darrers anys, tant pel que fa a la indústria com pel que fa al mateix entorn de la ciutat".

Un entorn que inclou les rehabilitacions, "tant les urbanes com les rurals", a les quals el nostre convidat s'ha dedicat àmpliament, amb edificis catalogats de Vilafranca: "Significa partir de dos punts, l'espai físic i la història d'aquell immoble. cal tenir en compte que sovint el client no ha comprat aquella casa, sinó que l'ha heretada. Llavors t'has de plantejar si la deixes com un petit museu o si hi fas una restauració integral. En aquest cas, cal decidir quina part de l'immoble és més autèntica i val la pena conservar i quina té poc valor i per tant es pot substituir per elements funcionals totalment nous. Es tracta que aquell edifici

tingui una doble lectura, històrica i remodelada".

El gruix de la feina d'aquest arquitecte, però, són les cases noves de trinca: "La majoria dels meus clients són particulars que es construeixen un habitatge unifamiliar o un petit bloc per a tota la família. Acostuma a costar-los valorar la feina que ha de fer l'arquitecte, que no es limita a resoldre tot un seguit de qüestions tècniques, sinó que consisteix a actuar de fil conductor entre la idea del client i el resultat final. Cal tenir en compte que, quan els arquitectes acabem una obra, marxem, mentre que el qui es queda, el qui hi ha de viure, és l'usuari". Aquesta feina implica "una gran responsabilitat envers la vida d'una família al llarg de molts anys. Una de les coses més difícils és posar-se en el lloc del propietari i analitzar com viu en l'actualitat i com vol viure-hi en el futur. Cal orientar-lo en el salt que farà d'un tipus d'habitatge a un altre, no s'ha de sentir sol. La gent té en ment únicament el que coneix; per això a nosaltres ens correspon pensar en les coses que no es veuen, però que imaginem. Això, que és el fet creatiu, és el que cal ser capaços de transmetre". En qualsevol cas, "encara que l'habitatge sigui un vestit fet a mida per a l'usuari, cal també que sigui susceptible d'accedir al mercat, és a dir, que si en un moment determinat s'ha de vendre no ens trobem que no hi encaixa cap altra família".

Val a dir que el futur de l'habitatge està subjecte a l'evolució en els hàbits de la societat: "S'està tornant molt al concepte de la cuina per fer-hi vida, ja que avui dia normalment els dos membres de la parella treballen, no disposen de tant de temps i necessiten aprofitar el moment en què es guisa per comunicar-se. En conseqüència, la part del menjador dedicada a celebrar-hi els àpats està perdent importància i s'usa principalment per a reunions socials. D'altra banda, considero fonamental el dormitori principal d'una casa: cal que sigui càlid i recollit, perquè s'hi acumulen molts anhels. Serà el dormitori del principi i el final de la vida d'aquella família. Jo dono prioritat a l'arquitectura de les sensacions, la que comunica alguna cosa. Els arquitectes no ens limitem a fer quatre dormitoris i dos banys, no ens hem de quedar en les superfícies. L'arquitectura és una filosofia consistent a comunicar mitjançant volums".

Els "detalls" cobren especial importància en el disseny d'un habitatge: "Sempre que faig una casa pregunto si hi ha cap esquerra a la família, perquè si és així la llum del seu dormitori ha d'entrar pel cantó adequat, perquè estigui còmode en el moment d'estudiar. Tots aquests aspectes s'han de considerar alhora: no pots encarregar-te primer de la distribució, després de la llum i tot seguit de la insonorització. És tot un paquet d'elements que cal analitzar al mateix temps".

Per fer tot això, "es comença amb una maqueta informàtica molt rústega a la qual es van afegint elements". Talment com la carrera de l'Antonio Pinedo, que va començar de manera senzilla i ha anat sumant experiències que l'han convertit en un gran professional.

“Dono prioritat a l’arquitectura de les sensacions. És una filosofia consistent a comunicar mitjançant volums”

Antonio Pinedo - Vilafranca del Penedès (Alt Penedès)